

IN MEMORIAM MAARTEN RINKHOUD

“Hij was geliefd onder de mensen”

Vrijdag vier maart 2016, 10.00 uur in de ochtend. Dertien leden van Commandovereniging Zeeland zijn bijeengekomen om hun medelid, oud-commando Maarten Rinkhoudte begeleiden op zijn laatste reis. In de druilerige regen staan ze gereed langs de oprit als de lijkwagen nadert. Ze voegen

zich achter de wagen en lopen mee tot de ingang. Zes man dragen de kist binnen en rijden de baar naar de aula, gevolgd door alle maten. Met enige ceremonie groeten de slippendragers de overledene en nemen dan plaats in de zaal, waar lang niet genoeg zitplaatsen zijn voor de verscheidene honderden mensen die Maarten de laatste eer komen bewijzen.

Al sinds de oprichting in april 1991 was Maarten lid van de COV. Zijn baret behaalde hij op 14 april 1961 en hij is, zoals alle commando's dat ervaren, in gevoel, in doen en laten, altijd commando gebleven. Een bijzondere, door velen geliefd man, is heengegaan.

zijn. Er was niets meer aan te doen. Razendsnel ging Maarten achteruit. Op 27 februari overleed hij, 74 jaar oud. Zijn vrouw Riet, twee dochters met hun man en twee kleinkinderen, broer Piet met echtgenote en héél veel andere mensen om hem heen blijven in diep verdriet achter.

Maarten leed al eerder aan lymfekanker. Na een jaar waarin het wat beter met hem ging, bleek begin dit jaar de ziekte terug te

In de tekst op de rouwkaart beschrijft de familie Maarten als een bijzondere, unieke man, een lieve, zorgzame, moedige vader en liefdevolle, trotse opa. De toespraken van broer Piet Rinkhoud en schoonzoon Marcel bevestigen dit beeld. Maarten was een echte sportman. Hardlopen, schaatsen fietsen, tennis, in elke sport blonk hij uit.

Hij voetbalde en was keeper. Volgens zijn broer was Maarten “Fel op de bal. Hij had geen moeite met de speler die met de bal op het doel kwam, die pakte hij gelijk mee”.

Als medeoprichter van voetbalvereniging SSV'65 is Maarten meer dan 40 jaar voorzitter geweest. Hij kreeg daarvoor de onderscheiding 'Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Volgens Marcel was zijn schoonvader een rots in de branding, een geweldig organisator, het beste was niet goed genoeg. Een ras optimist ook. Het glas was bij hem altijd halfvol, nooit halfleeg. Vijftig jaar was hij verbonden aan SSV, ook als erevoorzitter. Het laatste fluitsignaal had al geklonken, het einde kwam ontijdig. De sterke man liet zijn gezin achter met de opdracht: "Vier het leven, neem een borrel, zorg goed voor elkaar." Dochter Annemieke herdenkt haar vader met een op een band ingesproken tekst waarin de liefde doorklinkt voor een geweldige vader en opa, die dol was op zijn kleinkinderen.

Maarten was chef-kok van het Michiel Adriaan de Ruyter ziekenhuis, in zijn werkzame tijd nog het Oosterscheldeziekenhuis geheten. Ed Rutters, beschrijft gevoelvol zijn kennismaking met Maarten toen hij bij het ADRZ kwam als medewerker Personeelszaken. Hij werd vrienden voor het leven met de 'grote man met de baard'. "Een echt mens, een leider was hij." Ook de woordvoerder van SSV'65, bestuurslid Tim Joossen, roemt met emotie de inzet, betrokkenheid en leiderschap van hun erevoorzitter, die "... een voorbeeld was voor ons allemaal." De voetballers van SSV zijn massaal gekomen om hun oud-voorzitter 'uit het doel te schieten.'

Op de Facebookpagina Collega's Oud-Commando's hebben velen een boodschap van medeleven achtergelaten. Volgens mannen die Maarten hebben gekend tijdens de opleiding in het tentenkamp op de Rucphense hei was zijn bijnaam 'Grizzly'. Door anderen die ook later contact met hem hadden, wordt hij geschetst als een 'doenerige man'.

Indrukwekkend is het laatste eerbetoon van de commandovrienden. Voorzitter Rinus Oostlander overhandigt met enkele woorden de groene baret van Maarten aan mevrouw Rinkhoud. Alle commando's scharen zich om de kist en brengen op commando de eregroet. De Ballad of the Green Berets schalt door de zaal. Opnieuw worden zakdoekjes tevoorschijn gehaald. Het duurt daarna nog ruim een half uur voordat iedereen langs de erewacht van commando's de aula heeft bereikt.

Maarten heeft net niet het 25-jarig jubileum van COV Zeeland gehaald. Ook op de reünie van zijn lichter, '55 jaar Groene Baretdrager' op 14 april kan hij niet meer aanwezig zijn. Zeker is wel dat bij allebei die gelegenheden het glas zal worden geheven op Grizzly, de grote man-met-de-baard.

Ellie de Jonge